

Het eerste dat me van afgelopen zaterdag bijstaat is de blik in de ogen van die mus. Die mus, zegt u? Ja, een doodgewone huismus. Voor Arjan, leuk dat je er was trouwens, een *Passer domesticus*. De blik van de mus was er een van puur ongeloof... Nog steeds vraag ik me af waar die blik vandaan kwam. Het meest voor de hand liggend was dat ook de mus verbaasd was dat de thermometer in oktober (!?! ) de barrière van 25 graden Celsius doorbrak. Toen ik later de rest van het tafereel dat aan hem voorbij was getrokken analyseerde vergrootte dat de mogelijke oorzaken van de blik.

Allereerst, op kop, de combinatie van een fris pedalerende Arie met naast hem de hevig transpirerende Führer, heimelijk verlangend naar de elektrische fiets van Ineke. Het moet verwarrend voor het beestje zijn geweest... Daarachter fietste een combinatie van vocht in de knie, en twee lichamen met overal vocht... Ook die aanblik moet voor de mus lastig te verwerken zijn geweest. De rij werd gesloten door een wattenstaafje dat enigszins figuurlijk door de zon was beroerd, begeleid door een Friese dokter bij spoedgevallen.

Kortom, het was weer tijd voor een nieuwe episode van heren 1 on bike-tour, een uitwedstrijd in Borne. We hebben ons meermaals afgevraagd of het nu echt strikt noodzakelijk was om tijdens het laatste mooie weekend van de 'zomer' te moeten aantreden. Helemaal in een sporthal, die direct aan een zwembad gesitueerd is. Maar ja, je hebt je toch opgegeven voor een teamsport, en onder het motto gedeelde smart is halve smart kun je veel aan zullen we maar zeggen!

Na de nodige zinnen te hebben verzet, moesten we toch de wei in tegen de reserves van Apollo 8. Deze piepjonge selectie is in alles het tegenovergestelde van het naar routine riekende ensemble van de Führer. Het gebrek aan ervaring wordt getracht te worden gecompenseerd middels talent en enthousiasme. De eerlijkheid gebiedt mij echter wel te zeggen dat er nog wel wat stappen gezet moeten worden...

Webton weer dan: Tijdens de week kwam het vervelende bericht dat de vocht waar Kortjakje over klaagde toch echt een fysieke oorzaak had. Een (kijk)operatie moet soelaas bieden. Gelukkig kan deze snel plaatsvinden, waardoor we hopen Kortjakje na de winterstop weer superfit aan te treffen. Na de nipte nederlaag van vorige week besloot de Führer het team het veld in te sturen dat in Enschede verantwoordelijk was voor iets van een keerpunt in de wedstrijd. Dit betekende een basis bestaande uit Wouter, Newton, Marcel, Ton, Arie en ondergetekende. Voor de oplettende lezer, inderdaad een 4-2 opstelling. Wellicht dat een van die oplettende lezers de heer Van Dam even uit kan leggen dat een 4-2 systeem pas goed uit de verf komt als beide achterspelende spelverstrooiers af en toe naar het net rennen...

Hoe dan ook, onder passende aanvoering van een steeds beter passend-lopende Ton en een af en toe aan oude tijden herinnerende Wouter kon redelijk eenvoudig afstand van de reserves uit Borne worden genomen.

Ondanks dat een enkele grapjas in het publiek in de eerste set al met een 'ze worden al moe' de formatie van de Führer uit balans probeerde te brengen, wisten ook zij eigenlijk al beter. Op mentaal gebied laat Webton zich niet zo makkelijk van de wijs brengen. De enigen die Webton van de wijs kunnen brengen zijn de leden van heren 1 zelf. Na 2 ½ set werd er bijvoorbeeld gedwongen afscheid genomen van Marcel. Met een kuitblessure, die gevaarlijk veel weg had van een schwalbe, moest hij de strijd staken. Van dat naar voren lopen kan het niet zijn ontstaan lijkt me... Hij liet zich vervangen door Gysbert. Passend kwam het gewicht van de wedstrijd steeds meer op het duo Wouter & Ton (zoals reeds eerder gememoreerd, uitstekende eerste drie sets, jongens!) te liggen. Het gemis van Leon openbaarde zich uiteindelijk wel in de vierde set. Wouter, bijna aan het einde van zijn Latijn, leek te veel hooi op zijn toch al overbelaste vork te willen nemen, waardoor het effectieve gedeelte er wel af was. Ton strooide ook met zijn laatste krachten, ook nog een steeds groter deel van de pass voor zijn rekening nemend. U kunt zich voorstellen dat met deze minder wordende passijng de midmensen nog meer moeite hadden zich te onderscheiden.

De laatste paar punten zal ik ter bescherming van Wouter (jajaja, wat was het een dramatische set up...) hier verder maar niet beschrijven, feit was dat de bij Apollo ingebrachte nog wel aanwezige ervaring na een wat roestige start toch een vrucht bleek af te werpen. Gelukkig voor de hierboven vermelde mus lijkt de zomer nu echt ten einde, en zal aanstaande zaterdag het fietsend tafereel niet aan hem voorbij trekken. Heren 1 speelt dan namelijk zijn eerste thuiswedstrijd, tegen de koploper na twee duels, Bovo uit Aalten. Wij zien u uiteraard graag, wanneer er om 17.00 uur tegen de eerste bal geslagen wordt in sporthal Veldwijk.